

handling med Dansk Skovforening gaaet ind paa den Betragtning, at vi, ikke mindst i Tider som de nuværende og maa-ske ogsaa i de nærmest kommende Aar, maatte være interesserede i at faa et virkeligt Tilsyn med vore private Skove. Nu blev det sagt: Men vi har jo et Tilsyn, og der er ikke i Bemærkningerne sagt noget om, at det ikke nogenlunde svarer til Hensigten. Det er der for saa vidt ikke, men ærede Medlemmer vil let kunne se den betydelige Forskel, der er paa det Tilsyn, man opnaar ved at ansætte Tilsynsmænd, og det, man faar ved at bede private Skovridere om at føre Tilsynet mod Diæter og Rejseudgifter. Med det Tilsyn, vi har for Øjeblikket, staar Ministeriet ganske vist paa en meget god Fod, men man har overordentlig lidt Myndighed over det, og man kan ikke kræve overordentlig meget af et saadant Tilsyn. Særlig i disse Aar maa vi i Ministeriet indrømme, at de tilsynsførende Skovridere ganske sikkert i mange Tilfælde har haft mere Arbejde, end de kunde overkomme, i deres eget Distrikt, og det er da ikke let for Ministeriet yderligere at kræve Rejser af dem udover det allerhøjst nødvendige til Varetagelse af det Arbejde, som her er tildelt dem.

Jeg ser godt, at Lovforslaget medfører forøgede Udgifter, men jeg mener, det vil være paa sin Plads at afholde disse Udgifter for derigennem at faa det Tilsyn, man maa ønske, og et Tilsyn, som samtidig skal være til en Smule Vejledning overfor Skovejerne. Det ærede Medlem fra Varde (Pinholt) mente — og jeg tror for Resten, at det ærede 7de Medlem for Vejle Amt (Raffnsøe) var inde paa det samme —, at naar man gav de nuværende Skovridere et Honorar, vilde det blive noget bedre. Dette afhænger dog af, hvorvidt deres egen Embedsgerning tillader dem at præstere det Arbejde, som kræves, og som slet ikke er ringe. Det ærede Medlem fra Varde sagde, at Udgifterne var steget særlig det sidste Aar, og det laa maa-ske i, at man har forhøjet Diæterne og Rejsepengene. Forhøjelsen er først traadt i Kraft fra 1. April 1918, saa Beløbet vil blive noget højere for indeværende Aar. Arbejdet med Tilsynet af de private Skove tror jeg ikke vil blive mindre i den nærmeste Tid.

Snarere kunde jeg gaa med til den Tanke, som det ærede 17de Medlem for Hovedstaden (Vilhelm Rasmussen) var inde paa: at man skulde oprette flere Statsskovdistrikter og ikke gøre dem større,

end at man kunde benytte disse Folk til at føre Tilsyn med de private Skove. Da man i sin Tid arbejdede paa at gøre vore Statsskovdistrikter større, tror jeg, man begik en Fejl, ikke saaledes at forstaa, at jeg skulde mene, at man ikke maa have ret store Skovdistrikter; men medens man den Gang arbejdede paa at gøre Distrikterne nogenlunde lige store, tror jeg derimod, man burde arbejde paa at faa baade større og mindre Distrikter. Men det afhænger alt sammen af, om man fra Administrationens Side har tilstrækkelig Forstaaelse af, eller jeg kunde gerne sige Forbindelse med disse Forhold, om man har en tilstrækkelig klar Opfattelse af de forskellige Kvalifikationer, thi det kan neppe være anderledes, end at der er Skovridere, der passer udmærket til et lille Distrikt, medens der paa den anden Side kan være andre, som passer bedst til et større Distrikt. Jeg synes derfor, at det vilde være ret naturligt, om man indenfor Skovdriften havde ikke omtrent ensartede Distrikter, men baade mindre og noget større. I alt Fald tror jeg, at de største, vi nu har, er for store.

Dertil kommer, at de foreslaaede Skovinspektører ogsaa skulde være medvirkende ved Værdiansættelsen af Skovene, Ansættelsen til Ejendomsskyld eller Jordskyld, hvad man nu vil kalde det, og ogsaa ved den Vurdering, som skal foretages nu i 1920, medvirkende til overfor Vurderingsraadet og Overskyldraadet at konstatere Fredskovforpligtelsen for vore Skove. Overhovedet tror jeg, at naar man faar særlig ansatte Tilsynsmænd ved vore Skove, skal vi nok finde Beskæftigelse til dem, og vi har langt anderledes Haand i Hanke med det hele gennem saadanne, end naar Tilsynet føres af Personer, hvem det er overdraget ganske privat, og af hvem man ikke kan kræve noget syndeligt, fordi de næsten gør en en Slags Tjeneste ved at overtage det. Der har netop i disse Aaringer været Tilfælde, hvor Skovridere har maattet frasige sig denne Forretning, fordi de ikke kunde overkomme den. Og hvis de ærede Medlemmer ser paa de Udgifter, vi her har, i alt en 12 000—13 000 Kr., 1 200 à 1 500 Kr. til hver Skovrider, alene til Diæter og Rejser, vil de se, at der dog er foretaget adskillige Rejser; adskillige Dage er tagne fra vedkommende Skovriders egentlige Virksomhed, for at han kunde blive i Stand til at føre dette Tilsyn. Naar man saa alligevel maa indrømme, at Ordningen har sine Mangler, siger det sig selv, at vi bli-